

Insolvens - Kroatien

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?
- 2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?
- 3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?
- 4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?
- 5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?
- 6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?
- 7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?
- 8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?
- 9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?
- 10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?
- 11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?
- 12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?
- 13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?
- 14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)
- 15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingens afslutning?
- 16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?
- 17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling og konkursbehandling kan indledes mod juridiske personer og mod en individuel skyldners aktiver, medmindre andet er fastsat ved lov. En individuel skyldner som omhandlet i konkursloven (*Stečajni zakon*) – "SZ" er en fysisk person, som har pligt til at betale indkomstskat som selvstændig erhvervsdrivende i henhold til loven om indkomstskat (*Zakon o porezu na dohodak*), eller en fysisk person, som har pligt til at betale selskabsskat i henhold til bestemmelserne i loven om selskabsskat (*Zakon o porezu na dobit*).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

a) Insolvensbehandling kan indledes, hvis retten fastslår, at der er tale om umiddelbart forestående insolvens, dvs. retten fastslår, at skyldneren ikke kan opfylde sine eksisterende forpligtelser på forfaldsdatoen.

Insolvens vurderes at være umiddelbart forestående, hvis de omstændigheder, der lægges til grund for at anse skyldneren for insolvent, endnu ikke er indtrådt, og hvis:

- skyldneren i det betalingsregister, der føres af finanstillstyret (*Financijska agencija*), har en eller flere registrerede uindfrie forpligtelser, for hvilke der er et gyldigt betalingsgrundlag, og som burde have været betalt uden yderligere godkendelse fra skyldneren fra en af dennes konti, eller
- skyldneren er mere end 30 dage bagud med betalingen af løn til sine ansatte i henhold til ansættelseskontrakt, arbejdsretlige bestemmelser, kollektiv overenskomst eller særlige bestemmelser eller et andet dokument vedrørende arbejdsgiveres forpligtelser over for ansatte, eller
- skyldneren ikke inden for 30 dage betaler bidrag og skatter vedrørende de lønninger, der er omhandlet i det foregående afsnit, regnet fra den dato, hvor skyldneren skal udbetale løn til de ansatte.

b) Konkursbehandling kan indledes, hvis retten fastslår, at der foreligger grunde til konkurs, dvs. insolvens eller overforgældelse.

Der er tale om insolvens, hvis skyldneren ikke kan indfri sine løbende udestående finansielle forpligtelser. Selv om skyldneren har indfriet eller helt eller delvist kan indfri nogle af kreditorernes fordringer, er skyldneren ikke nødvendigvis solvent.

En skyldner anses for insolvent:

- hvis skyldneren i det betalingsregister, der føres af finanstillstyret, har en eller flere registrerede uindfrie forpligtelser, som har været forfaldne i mere end 60 dage, for hvilke der er et gyldigt betalingsgrundlag, og som burde have været betalt uden yderligere godkendelse fra skyldneren fra en af dennes konti
- hvis skyldneren tre gange i træk ikke har betalt løn til sine ansatte i henhold til ansættelseskontrakt, arbejdsretlige bestemmelser, kollektiv overenskomst eller særlige bestemmelser eller et andet dokument vedrørende arbejdsgiveres forpligtelser over for ansatte.

Der er tale om overforgældelse, hvis skyldneren som juridisk person ikke længere råder over aktiver, som kan dække de eksisterende forpligtelser.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

I konkurssager omfatter konkursboet de samlede aktiver, som skyldneren ejede, da konkursbehandlingen blev indledt, og de aktiver, som skyldneren erhverver under konkursbehandlingen. Konkursboet bruges til at dække omkostningerne til konkursbehandlingen og skyldnerens kreditorers fordringer og fordringer, hvis betaling er sikret ved visse rettigheder i skyldnerens aktiver.

Gratis anvendelse af aktiver i konkursboet af personer, som tidligere har haft beføjelse til at repræsentere skyldneren i henhold til loven, eller af den individuelle skyldner efter indledningen af konkursbehandling har ingen retsvirkning, bortset fra anvendelse, der er omhandlet i de generelle regler om princippet om tillid til offentlige registre. Modydelsen returneres til modparten fra konkursboet, hvis den har øget værdien af konkursboet.

Hvis den individuelle skyldner får udbetalt en arv eller gave inden indledningen af eller under konkursbehandlingen, har kun skyldneren ret til at acceptere eller frasige sig arven eller gaven.

Hvis en skyldner indgår i et fælles ejerskab eller et andet retligt forhold eller partnerskab med en tredjemand, foretages udlodningen af aktiver uden for konkursbehandlingen. Der kan anmodes om en særskilt indfrielse fra skyldnerens andel til indfrielse af forpligtelser, der udspringer af et sådant forhold.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

a) Insolvensbehandling: Kravene til udpegelse af en kurator er de samme som kravene til udpegelse af en likvidator. Hvis retten finder det nødvendigt, udpeger den en kurator ved afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. Kuratorens opgaver ophører på datoen for afgørelsen om godkendelse af en insolvensaftale, på datoen for indledning af konkursbehandling eller efter kreditorernes beslutning.

Under insolvensbehandling skal kuratoren:

1. undersøge skyldnerens virksomhedsdrift
2. undersøge listen over skyldnerens aktiver og passiver

- undersøge de registrerede fordringers troværdighed
- anfægte fordringer, hvis kuratoren på grundlag af kreditorernes udtalelser eller af anden grund har grund til at tvivle på deres gyldighed
- føre tilsyn med skyldnerens virksomhedsdrift, navnlig de finansielle transaktioner, indgåelse af forpligtelser over for tredjemænd, udstedelse af betalingsgarantier og forretningsaktiviteter i forbindelse med salg af varer eller tjenesteydelser, og samtidig sikre, at skyldnerens aktiver ikke skades
- indgive en klage til retten, hvis skyldneren handler i strid med bestemmelserne i konkurslovens artikel 67
- udstede dekretter og attester i henhold til konkurslovens artikel 69 og 71
- sikre at omkostningerne til insolvensbehandling betales fuldt ud og rettidigt
- udføre andre aktiviteter i henhold til konkursloven.

Fra datoen for indledning af insolvensbehandlingen og indtil dens afslutning må skyldneren kun foretage de betalinger, der er nødvendige for den almindelige virksomhedsdrift. I denne periode må skyldneren ikke indfri forpligtelser, der opstod og forfaldt inden indledningen af insolvensbehandling, bortset fra bruttoforpligtelser over for skyldnerens ansatte og tidligere ansatte, der udspringer af et ansættelsesforhold, hvor fordringerne forfaldt inden den dato, hvor insolvensbehandlingen blev indledt, afskedigelsesgodtgørelse op til det beløb, der er fastsat ved lov og kollektivt overenskomst, erstatningskrav, der udspringer af arbejdsskader eller arbejdsrelateret sygdom, og fordringer baseret på ansattes løn plus grundbidrag og andre materielle arbejdstagerrettigheder i henhold til ansættelseskontrakter og kollektive overenskomster, som er forfaldet efter indgivelsen af begæringen om indledning af insolvensbehandling, samt andre betalinger, som er nødvendige for den almindelige virksomhedsdrift som fastsat i særlig lovgivning.

Fra den dato, hvor begæringen om indledning af insolvensbehandling er indgivet, og indtil afgørelsen om indledning af insolvensbehandling er truffet, må skyldneren kun afhænde eller pantsætte deres aktiver efter kuratorens forudgående godkendelse eller rettens forudgående godkendelse, hvis en kurator ikke er blevet udpeget.

b) Konkursbehandling: Ved konkursbehandling udvælges likvidatoren vilkårligt på A-listen over likvidatorer for det område, der er underlagt den kompetente ret, medmindre andet er anført i konkursloven. På grundlag af denne udvælgelse udpeger retten likvidatoren i afgørelsen om indledning af konkursbehandling. Hvis en kurator blev udpeget under den insolvensbehandling, der gik forud for konkursbehandlingen, eller hvis en foreløbig likvidator blev udpeget under konkursbehandlingen, udpeger retten undtagelsesvis kuratoren eller den foreløbige likvidator som likvidator.

Likvidatoren overdrages de rettigheder og forpligtelser, der er tildelt skyldnerens ledende organer, medmindre andet er anført i konkursloven. Hvis skyldneren fortsætter sin virksomhed under konkursbehandlingen i henhold til konkurslovens artikel 217, stk. 2, forvalter likvidatoren virksomhedsdriften.

Likvidatoren repræsenterer skyldneren. Likvidatoren forvalter kun de af en individuel skyldners aktiviteter, der vedrører konkursboet, og repræsenterer skyldneren med beføjelser som en retlig repræsentant.

Likvidatoren har pligt til at handle samvittighedsfuldt og korrekt, herunder

- at ajourføre regnskaberne pr. datoen for indledning af konkursbehandling
- at udarbejde et foreløbigt overslag over omkostningerne til konkursbehandlingen og forelægge det kreditorudvalget til godkendelse
- at nedsætte et udvalg vedrørende opgørelsen af aktiver
- at opstille en foreløbig opgørelse af skyldnerens aktiver
- med fornøden omhu at forvalte afslutningen af aktiviteter, som skyldneren har iværksat, men ikke afsluttet, og de handlinger, der er nødvendige for at forhindre skader på skyldnerens aktiver
- at sikre realiseringen af skyldnerens tilgodehavender
- samvittighedsfuldt at varetage driften af skyldnerens virksomhed som omhandlet i konkurslovens artikel 217, stk. 2
- at fremsende dokumenterne vedrørende modtagernes arbejdsretlige status til det kroatisk pensionsforsikringsinstitut
- med fornøden omhu at realisere eller inddrive skyldnerens ejendele og rettigheder, som indgår i konkursboet

10. at planlægge og foretage udlodningen til kreditorerne efter godkendelse

11. at forelægge det endelige regnskab for kreditorudvalget

12. at foretage efterfølgende udlodninger til kreditorerne

13. efter afslutning af konkursbehandlingen at repræsentere konkursboet i henhold til konkursloven.

Likvidatoren skal ved brug af en standardformular mindst hver tredje måned forelægge en skriftlig rapport om gennemførelsen af konkursbehandlingen og om opgørelsen af konkursboet.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Hvis kreditoren på tidspunktet for indledning af konkursbehandling i henhold til lov eller kontrakt havde ret til modregning, har indledningen af konkursbehandling ingen indvirkning på denne ret.

Hvis der på tidspunktet for indledning af konkursbehandling er en eller flere fordringer, som skal modregnes i henhold til en suspensiv betingelse, eller som ikke er forfaldne eller ikke agtes fuldbyrdet på samme måde, sker modregningen, når de nødvendige betingelser er opfyldt. Reglen om, at udestående fordringer forfalder efter indledningen af konkursbehandling, og at ikkeøkonomiske fordringer vedrørende et ikkeangivet beløb fastsættes til den økonomiske værdi, som de anslås til på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, finder ikke anvendelse på modregning. Hvis den fordring, som skal anvendes til modregning, bliver ubetinget og forfalder, inden modregning kan ske, udelukkes modregning.

Modregning er ikke udelukket for fordringer i forskellige valutaer eller regningsenheder, såfremt sådanne valutaer eller regningsenheder nemt kan veksles på stedet for indfrielse af den fordring, der bruges til modregning. Omregning sker efter den valutakurs, der er gældende på indfrielsesstedet på det tidspunkt, hvor modregningsopgørelsen modtages.

Modregning kan ikke foretages:

1. hvis kreditorens fordring i konkursboet først opstod efter indledningen af konkursbehandling
2. hvis fordringen blev overdraget til kreditoren af en anden kreditor efter indledningen af konkursbehandling
3. hvis kreditoren har erhvervet sin fordring ved tildeling inden for de sidste seks måneder inden konkursbehandlingen, eller hvis insolvensbehandlingen ikke blev indledt inden for de sidste seks måneder inden datoen for indledning af konkursbehandlingen, og kreditoren vidste eller burde have vidst, at skyldneren var blevet insolvent, eller at der var indgivet en begæring om indledning af insolvensbehandling eller konkursbehandling mod skyldneren. Modregning tillades undtagelsesvis, hvis fordringen blev overdraget i forbindelse med opfyldelsen af en ikkeopfyldt kontrakt, eller hvis retten til at opfylde fordringen er blevet generhvervet ved en vellykket anfægtelse af en skyldners retshandel
4. hvis kreditoren har erhvervet retten til modregning ved en omstødelig retshandel.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Hvis skyldneren og modparten på tidspunktet for indledning af konkursbehandling ikke har opfyldt eller ikke fuldt ud har opfyldt en gensidigt forpligtende kontrakt, kan likvidatoren opfylde kontrakten på skyldnerens vegne og kræve, at modparten opfylder kontrakten. Hvis likvidatoren afviser at opfylde kontrakten, kan den anden part kun realisere sin fordring på grund af misligholdelse som konkurskreditor. Hvis den anden part i kontrakten anmoder likvidatoren om at indgive sine bemærkninger til retten til at vælge, skal likvidatoren straks og senest efter mødet om rapporten meddele den anden part pr. anbefalet brev, om vedkommende agter at kræve kontrakten opfyldt. Hvis den anden part ville pådrage sig betydelig skade på tidspunktet for mødet om rapporten, og denne har underrettet likvidatoren herom, skal likvidatoren undtagelsesvis senest inden for otte dage pr. anbefalet brev meddele den anden part, om likvidatoren agter at kræve kontrakten opfyldt. Hvis dette ikke sker, kan likvidatoren ikke kræve kontrakten opfyldt.

Hvis de skyldige forpligtelser kan opdeles, og hvis den anden part delvist har opfyldt sine forpligtelser på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, kan denne part udøve sin ret til modydelse svarende til den delvise opfyldelse som konkurskreditor, selv om likvidatoren har krævet den resterende del opfyldt. Den anden part kan som følge af den manglende udøvelse af retten til modydelse ikke kræve tilbagebetaling af den merværdi, der er tilføjet skyldnerens aktiver ved den delvise opfyldelse.

Hvis en klausul er registreret i en tingbog med henblik på at sikre fordringen mod erhvervelse eller tilbagekald af rettigheder til en af skyldnerens ejendomme eller en af de rettigheder, der er tiltrådt til fordel for en skyldner, eller med henblik på at sikre fordringen mod en ændring i indholdet eller prioriteringen af en sådan ret, kan kreditoren afvikle sin fordring som en kreditor i konkursboet.

Dette gælder også, hvis skyldneren påtog sig alle andre forpligtelser over for kreditoren, som vedkommende efterfølgende undlod at opfylde helt eller delvist. Denne bestemmelse finder analogt anvendelse på klausuler i skibsregistret, registret over skibe under bygning og flyregistret.

Hvis skyldneren inden indledningen af konkursbehandling har solgt sit løsøre med ejendomsforbehold og har overdraget ejendelene til køberens besiddelse, kan køberen kræve, at køb- og salgskontrakten opfyldes. Dette gælder også, hvis skyldneren har påtaget sig yderligere forpligtelser over for køberen, som vedkommende ikke har opfyldt eller kun har opfyldt delvist. Hvis skyldneren inden indledningen af konkursbehandling har købt fast ejendom med ejendomsforbehold og har overtaget den fra sælgeren, har likvidatoren optionsret i henhold til konkurslovens artikel 181.

Leje af fast ejendom eller lokaler ophører ikke med indledningen af konkursbehandling. Dette gælder også for leje- og leasingaftaler, som skyldneren har indgået som udlejer vedrørende genstande, som forsikringsmæssigt blev overdraget til en tredjemand, der finansierede deres anskaffelse eller produktion. Rettigheder, der vedrører tiden inden indledningen af konkursbehandling, og skade, der udspringer af kontraktens tidligere ophør, kan kun udøves af den anden part som konkurskreditor.

Likvidatoren kan ophæve lejen af fast ejendom eller lokaler, som skyldneren har indgået kontrakt om som lejer, uanset kontraktperioden og med forbehold af den opsigelsesperiode, der er fastsat ved lov. Hvis likvidatoren erklærer kontrakten ophævet, kan den anden part som konkurskreditor kræve erstatning på grund af tidlig ophævelse af kontrakten. Hvis skyldneren på tidspunktet for indledning af konkursbehandling ikke har overtaget den faste ejendom eller lokalerne, kan likvidatoren og den anden part trække sig ud af kontrakten. Hvis likvidatoren trækker sig ud af kontrakten, kan den anden part som konkurskreditor kræve erstatning på grund af tidlig ophævelse af kontrakten. Hver part skal efter anmodning fra den anden part og senest inden for 15 dage informere den anden part om sin hensigt om at trække sig ud af kontrakten. Hvis parten undlader dette, fortaber vedkommende sin ret til tilbagetrækning.

Hvis skyldneren som udlejer af fast ejendom eller lokaler inden indledningen af konkursbehandling havde fordringer vedrørende lejeforhold for en fremtidig periode, har dette retsvirkning, for så vidt som det vedrører lejen, for den indeværende kalendermåned på tidspunktet for indledning af konkursbehandling. Hvis konkursbehandlingen indledes efter den 15. i måneden, har fordringerne også retsvirkning i den efterfølgende kalendermåned og vedrører specifikt betalingen af leje. Fordringer, der indehaves på grundlag af tvangsfuldbyrdelse, svarer til kontraktlige fordringer.

Likvidatoren kan på vegne af skyldneren som udlejer annullere lejeforholdet med den opsigelsesperiode, der er fastsat ved lov, uanset den opsigelsesperiode, der er fastsat i kontrakten.

En tredjemand, til hvem likvidatoren har overdraget den faste ejendom eller de lokaler, som var lejet af skyldneren, og som derfor indtræder i et lejeforhold i stedet for skyldneren, kan annullere denne kontrakt inden for den frist, der er fastsat ved lov.

Hvis skyldneren er lejer, kan den anden part ikke annullere lejekontrakten, efter at begæringen om indledning af konkursbehandling er indgivet:

1. som følge af forsinket betaling af leje opstået inden indledningen af konkursbehandling
2. som følge af en forringelse af skyldnerens økonomiske situation.

Indledningen af konkursbehandling fører ikke til opsigelse af ansættelseskontrakter eller tjenesteydelseskontrakter med skyldneren. Indledningen af konkursbehandling er en særlig berettiget grund til at annullere ansættelseskontrakten. Efter indledningen af konkursbehandling kan likvidatoren på vegne af skyldneren (som arbejdsgiver) og den ansatte annullere ansættelseskontrakten, uanset kontraktens varighed og uanset bestemmelser om beskyttelse af arbejdstagere fastsat ved lov eller i kontrakt. Opsigelsesperioden er en måned, medmindre en kortere frist er fastsat ved lov. Hvis arbejdstagere finder, at annulleringen af deres ansættelseskontrakt ikke er i overensstemmelse med loven, kan de anlægge sag om beskyttelse af deres rettigheder i henhold til arbejdsloven (*Zakon o radu*).

Likvidatoren kan efter rettens godkendelse indgå nye tidsbegrænsede ansættelseskontrakter uden de begrænsninger, der er fastlagt i de generelle regler om ansættelse i tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, med henblik på at afslutte aktiviteter, der allerede er påbegyndt i virksomheden, og undgå eventuel skade. Likvidatoren fastsætter lønnen og andre ydelser i forbindelse med ansættelsen efter rettens godkendelse og i overensstemmelse med loven og kollektive overenskomster. Den løn og de andre ydelser i forbindelse med ansættelse, som ansatte fik ret til efter indledningen af konkursbehandling, medtages i konkursboets forpligtelser.

De ansattes ret til deltagelse ophører med indledningen af konkursbehandling. Aftaler med arbejdstagernes udvalg er ikke bindende for likvidatoren.

Skyldnerens ordrer vedrørende aktiverne i konkursboet er ikke gyldige efter indledningen af konkursbehandling. Hvis den person, der modtager en ordre, ikke har haft kendskab til konkursbehandlingen, uden at dette kan bebrejdes denne, og fortsat udfører sine opgaver, anses ordren for gældende. Fordringer fra en person, som har modtaget ordrer vedrørende sådanne fortsatte opgaver, indfries som konkurskreditorens fordringer. Den person, der modtager ordren, skal med henblik på at afhjælpe skade fortsat udføre sine opgaver efter indledningen af konkursbehandling, indtil likvidatoren overtager aktiviteterne. Fordringerne fra den person, som modtager ordren vedrørende sådanne opgaver, indfries som kreditorfordringer af konkursboet.

Tilbud, der fremsættes til skyldneren, eller tilbud, som skyldneren fremsætter, er ikke gyldige fra datoen for indledning af konkursbehandling, medmindre de er blevet accepteret inden denne dag.

Med hensyn til forretningskontrakter med en person, som har forpligtet sig til at levere visse tjenesteydelser på skyldnerens vegne, og med hensyn til skyldnerens beføjelser vedrørende de aktiver, der tilføres konkursboet, og når sådanne beføjelser ikke er gyldige efter indledningen af konkursbehandling, skal den person, der modtager ordren med henblik på at afhjælpe skaden fortsat udføre opgaver, selv efter indledningen af konkursbehandling, indtil likvidatoren overtager udførelsen af opgaverne. Fordringerne fra den person, som modtager ordren, der udspringer af de fortsatte opgaver, indfries som kreditorfordringer af konkursboet.

Kontraktlige bestemmelser, som på forhånd udelukker eller begrænser anvendelsen af konkurslovens bestemmelser, har ingen retsvirkning.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

a) Insolvensbehandling: Der kan ikke anlægges fuldbyrdelsesprocedurer, administrative søgsmål eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod skyldneren fra datoen for indledning af insolvensbehandling og indtil procedurernes afslutning. Alle sådanne verserende søgsmål udsættes fra den dag, hvor insolvensbehandlingen indledes. De udsatte søgsmål fortsættes efter anmodning fra kreditorerne:

- efter indgåelsen af en insolvensaftale vedrørende fordringer eller dele af fordringer, der blev anfægtet under insolvensbehandlingen

- efter en endelig afgørelse om afbrydelse af insolvensbehandlingen.

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på søgsmål, der ikke er berørt af insolvensbehandlingen, eller på søgsmål vedrørende fordringer, der er opstået efter indledningen af insolvensbehandlingen.

I søgsmål ved retten, hvor der blev truffet afgørelse om udsættelse af sagen på grund af indledningen af insolvensbehandling, og hvor der efterfølgende blev truffet endelig afgørelse om godkendelse af insolvensaftalen, der dækkede kreditorens fordring, fortsætter retten insolvensbehandlingen og afviser søgsmålet eller afbryder fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, medmindre der er tale om fordringer eller dele af fordringer, der er anfægtet under insolvensbehandling.

b) Konkursbehandling: Efter indledningen af konkursbehandling kan individuelle kreditorer ikke anlægge fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod skyldneren vedrørende de dele af deres aktiver, der indgår i konkursboet, eller vedrørende skyldnerens øvrige aktiver. Kreditorer, som ikke er konkurskreditorer, kan ikke kræve fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod individuelle skyldneres fremtidige fordringer på grundlag af deres ansættelsesforhold eller anden tjenesteydelse eller vedrørende deres fordringer på dette grundlag under konkursbehandling, medmindre der er tale om fuldbyrdelse af eller sikkerhed for fordringer vedrørende underholdsbidrag og andre fordringer, som kan indfries af den del af skyldnerens arbejdsindtægter, som ikke kan bruges til at indfri andre kreditorens fordringer. Sådanne fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, der verserer på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, afbrydes. Når disse procedurer fortsættes, udsætter fuldbyrdelsesretten procedurerne.

Efter indledningen af konkursbehandling kan kreditorer, som kan anmode om, at visse dele af skyldnerens aktiver udtages af insolvensboet (*izlučni vjerovnici*), med henblik på at udøve deres rettigheder, indlede fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod skyldneren i overensstemmelse med de generelle bestemmelser om fuldbyrdelsesprocedurer. Udsatte fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, som kreditorerne har indledt inden indledningen af konkursbehandling, fortsættes og gennemføres af en fuldbyrdelsesret i overensstemmelse med reglerne om fuldbyrdelsesprocedurer.

Efter indledningen af konkursbehandling har kreditorer med ret til at søge særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*), ikke beføjelse til at indlede fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse. Fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, der verserer på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, udsættes. De udsatte fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse videreføres af den ret, der behandler konkursbehandlingen ved anvendelse af reglerne om realisering af løsøre, for hvilke der ikke er opnået separationsrettigheder under konkursbehandling.

Efter indledningen af konkursbehandling tillades registrering i offentlige registre, hvis kravene til registrering er opfyldt, inden de retlige konsekvenser af indledningen af konkursbehandling trådte i kraft.

Fuldbyrdelse med henblik på indfrielse af fordringer fra konkursboet, som ikke er baseret på likvidatorens retshandler, tillades ikke i en periode på seks måneder efter indledning af konkursbehandling.

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på:

1. konkursboets forpligtelser, der udspringer af en bilateralt bindende kontrakt, som likvidatoren har påtaget sig at opfylde
2. forpligtelser, der udspringer af et permanent kontraktligt forhold, efter udløbet af den første frist, inden hvilken likvidatoren kunne have annulleret kontrakten
3. forpligtelser, der udspringer af et permanent kontraktligt forhold, hvis likvidatoren har modtaget en modydelse til fordel for konkursboet.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

a) Insolvensbehandling: Fra datoen for indledning af insolvensbehandling og indtil dens afslutning kan der ikke anlægges civile søgsmål mod skyldneren. Ethvert sådant søgsmål, der verserer på datoen for indledning af insolvensbehandling, udsættes. De udsatte søgsmål fortsættes efter anmodning fra kreditorerne:

- efter indgåelsen af en insolvensaftale vedrørende fordringer eller dele af fordringer, der blev anfægtet under insolvensbehandlingen
- efter en endelig afgørelse om afbrydelse af insolvensbehandlingen.

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på søgsmål, der ikke er berørt af insolvensbehandlingen, eller på søgsmål vedrørende fordringer, der er opstået efter indledningen af insolvensbehandlingen.

I søgsmål ved retten, hvor der blev truffet afgørelse om udsættelse af sagen på grund af indledningen af insolvensbehandling, og hvor der efterfølgende blev truffet endelig afgørelse om godkendelse af insolvensaftalen, der dækkede kreditorens fordring, fortsætter retten insolvensbehandlingen og afviser søgsmålet eller afbryder fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, medmindre der er tale om fordringer eller dele af fordringer, der er anfægtet under insolvensbehandling.

b) Konkursbehandling: Likvidatoren overtager søgsmål, herunder voldgiftssager, vedrørende aktiver, der indgår i konkursboet, som verserede på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, og optræder i skyldnerens navn og på dennes vegne. Søgsmål vedrørende fordringer, der er anmeldt i konkursbehandlingen, kan først videreføres, når de er blevet behandlet på mødet til prøvelse af fordringer.

Søgsmål, der på tidspunktet for indledning af konkursbehandling verserer mod skyldneren, overtages af likvidatoren i eget navn, hvis de vedrører:

1. udtagelse af aktiver fra konkursboet
2. særskilt indfrielse
3. konkursboets forpligtelser.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

a) Insolvensbehandling: Skyldnerens kreditorer under insolvensbehandling er de personer, som på tidspunktet for indledning af insolvensbehandling har økonomiske fordringer mod skyldneren. Konkurslovens bestemmelser om retten til at afgive stemme om en konkursordning finder tilsvarende anvendelse på kreditorernes ret til at stemme om rekonstruktionsplanen.

Kreditorerne afgiver deres stemme skriftligt på den foreskrevne stemmeseddel. Stemmesedlen indgives til retten senest ved begyndelsen af afstemningsmødet og skal undertegnes og attesteres af en bemyndiget person. Hvis kreditorerne ved mødets start ikke indgiver stemmesedlen, eller de indgiver en stemmeseddel, som ikke klart viser, hvad de har stemt, anses de for at have stemt mod rekonstruktionsplanen.

De kreditorer, der er til stede på mødet, stemmer ved brug af den foreskrevne stemmeseddel. Hvis de stemmeberettigede kreditorer ikke stemmer på dette møde, anses de for at have stemt mod rekonstruktionsplanen.

Hver stemmeberettiget kreditorgruppe stemmer særskilt om rekonstruktionsplanen. Reglerne om klassificering af deltagere i konkursordninger anvendes på samme måde som ved klassificering af kreditorer under insolvensbehandling.

Kreditorerne anses for at have accepteret rekonstruktionsplanen, hvis flertallet af alle kreditorer har stemt for den, og hvis summen af alle fordringer fra de kreditorer, der har stemt for planen, i hver gruppe er mindst det dobbelte af summen af fordringerne fra de kreditorer, der har stemt mod planen.

Kreditorer, der har en fælles ret, eller hvis rettigheder udgøres af en enkelt fælles ret, indtil grundene til insolvens opstod, tælles som en kreditor ved afstemningen. Indehaverne af særskilte rettigheder eller brugsrettigheder behandles i overensstemmelse hermed.

b) Konkursbehandling – kreditorudvalg: For at beskytte kreditorernes interesser under konkursbehandling kan retten inden det første kreditormøde nedsætte et kreditorudvalg og udpege dets medlemmer.

Både kreditorerne med de største fordringer og kreditorerne med de mindste fordringer skal være repræsenteret i kreditorudvalget. Der skal også være en repræsentant for skyldnerens tidligere ansatte i kreditorudvalget, medmindre de deltager som kreditorer i insolvensbehandlingen med ubetydelige fordringer.

Kreditorer med ret til at søge særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*) og personer, som ikke er kreditorer, men som kan bidrage til udvalgets arbejde med ekspertviden, kan udpeges som medlemmer af kreditorudvalget.

Kreditorudvalget skal bestå af et ulige antal medlemmer (højst ni). Hvis antallet af kreditorer er under fem, tildeles alle kreditorer kreditorudvalgets beføjelser.

Hvis kreditorernes anerkendte fordringer under mødet til prøvelse af fordringer er blevet fastsat til en værdi på mere end 50 mio. HRK, og skyldneren på datoen for indledning af konkursbehandling har ansættelseskontrakter med mere end 20 ansatte, skal retten give kreditorerne mulighed for at træffe beslutning om nedsættelse af et kreditorudvalg.

Kreditorudvalget skal føre tilsyn med likvidatoren og hjælpe vedkommende i udførelsen af forretningsaktiviteter og føre tilsyn med driften i henhold til konkurslovens artikel 217, undersøge regnskaberne og andre fortegnelser vedrørende virksomheden og træffe beslutning om kontrol af omsætning og likvider. Kreditorudvalget kan give individuelle udvalgsmedlemmer beføjelse til at udføre individuelle opgaver inden for dets ansvarsområde.

Kreditorudvalget sørger navnlig for følgende inden for sit ansvarsområde:

1. undersøge likvidatorens rapporter om gennemførelsen af konkursbehandlingen og status for konkursboet
 2. gennemgå kassebøger og alle dokumenter, som likvidatoren har overtaget
 3. indgive indsigelser til retten mod likvidatorens handlinger
 4. godkende estimater over omkostningerne til konkursbehandlingen
 5. indgive en udtalelse til retten om likvidationen af skyldnerens aktiver efter anmodning fra retten
 6. indgive en udtalelse til retten om videreførelsen af skyldnerens virksomhed eller aktiviteter efter anmodning fra retten
 7. indgive en udtalelse til retten om anerkendelsen af begrundede tab, som er konstateret i opgørelsen af aktiver efter anmodning fra retten.
3. Kreditorudvalget skal underrette kreditorerne om gennemførelsen af konkursbehandlingen og status for konkursboet.

Kreditormødet

Retten indkalder til et kreditormøde. Ret til deltagelse indrømmes alle konkurskreditorer, alle konkurskreditorer med ret til særskilt opfyldelse, likvidatoren og den individuelle skyldner.

På mødet om rapporten og efterfølgende møder har kreditormødet beføjelse til at:

1. nedsætte et kreditorudvalg, hvis det ikke allerede nedsat, ændre dets sammensætning eller reducere antallet af udvalgsmedlemmer
2. udpege en ny likvidator
3. træffe beslutning om at videreføre eller standse skyldnerens aktiviteter og om betingelserne og vilkårene for likvidation af skyldnerens aktiver
4. pålægge likvidatoren at udforme en konkursordning
5. træffe beslutninger, som ligger inden for kreditorudvalgets kompetencer

6. træffe beslutning om andre forhold, som er relevante for gennemførelsen og afslutningen af konkursbehandlingen i henhold til konkursloven.

Kreditormødet kan anmode likvidatoren om at indgive underretninger og rapporter om virksomhedens status og drift. Hvis der ikke er nedsat et kreditorudvalg, kan kreditormødet kræve en verifikation af den omsætning og de likvider, der forvaltes af likvidatoren.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Ved indledningen af konkursbehandling bortfalder skyldnerens rettigheder som en juridisk person, og de overføres til likvidatoren. Ved indledningen af konkursbehandling overføres en individuel skyldners ret til at administrere og afhænde aktiver, der indgår i konkursboet, til likvidatoren.

Når konkursbehandlingen er blevet indledt, skal likvidatoren straks overtage og begynde at forvalte alle aktiver i konkursboet.

Likvidatoren kan på grundlag af en fuldbyrdelsesafgørelse om indledningen af konkursbehandling anmode retten om at beordre skyldneren til at overdrage aktiver og fastlægge tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger.

Likvidatoren kan, når afgørelsen om indledning af konkursbehandling er endelig, anmode retten om at beordre tredjemænd, som er i besiddelse af aktiver fra konkursboet, til at aflevere disse aktiver. Sammen med denne anmodning skal likvidatoren fremlægge dokumentation for ejerskabet til aktiverne. Retten træffer afgørelse om likvidatorens anmodning efter høring af de personer, som er i besiddelse af aktiver fra konkursboet.

Likvidatoren opstiller en liste over de enkelte aktiver i konkursboet. Den individuelle skyldner og personer, som i henhold til loven tidligere havde beføjelse til at repræsentere skyldneren, skal samarbejde med likvidatoren i denne forbindelse. Likvidatoren skal indsamle de nødvendige oplysninger fra de pågældende personer, medmindre dette vil forsinke insolvensbehandlingen unødigt.

Likvidatoren opstiller en liste over alle skyldnerens kreditorer, som vedkommende har kendskab til ud fra skyldnerens kassebøger og bilag, andre oplysninger fra skyldneren, anmeldelse af fordringer osv.

Likvidatoren opstiller en systematisk oversigt med hensyn til tidspunktet for indledning af konkursbehandling med angivelse og sammenligning af aktiverne i konkursboet og skyldnerens forpligtelser og deres vurdering.

Opgørelsen over konkursboet, listen over kreditorer og oversigten over aktiver og passiver skal fremlægges i retsregistret senest otte dage inden mødet om rapporten.

Skyldnerens pligt til at føre kassebøger og fremlægge regnskab i henhold til handels- og skatteloven berøres ikke af indledningen af konkursbehandling. Likvidatoren skal opfylde disse forpligtelser vedrørende konkursboet.

Likvidatoren skal senest 15 dage inden mødet om rapporten forelægge retten en rapport om skyldnerens økonomiske situation og begrundelsen for denne situation, som offentliggøres på domstolens elektroniske portal (*e-Oglasna ploča suda*) senest otte dage inden mødet om rapporten.

Efter mødet om rapporten skal likvidatoren straks realisere aktiverne i konkursboet, hvis dette ikke er i strid med kreditormødets beslutning.

Likvidatoren skal realisere aktiverne fra konkursbehandlingen i overensstemmelse med kreditormødets og kreditorudvalgets beslutninger.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Ved indledningen af konkursbehandling bortfalder skyldnerens rettigheder som en juridisk person, og de overføres til likvidatoren. Ved indledningen af konkursbehandling overføres en individuel skyldners ret til at administrere og afhænde aktiver, der indgår i konkursboet, til likvidatoren.

Når konkursbehandlingen er blevet indledt, skal likvidatoren straks overtage og begynde at forvalte alle aktiver i konkursboet.

Likvidatoren kan på grundlag af en fuldbyrdelsesafgørelse om indledningen af konkursbehandling anmode retten om at beordre skyldneren til at overdrage aktiver og fastlægge tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger.

Likvidatoren kan, når afgørelsen om indledning af konkursbehandling er endelig, anmode retten om at beordre tredjemænd, som er i besiddelse af aktiver fra konkursboet, til at aflevere disse aktiver. Sammen med denne anmodning skal likvidatoren fremlægge dokumentation for ejerskabet af aktiverne. Retten træffer afgørelse om likvidatorens anmodning efter høring af de personer, som er i besiddelse af aktiver i konkursboet.

Likvidatoren opstiller en liste over de enkelte aktiver i konkursboet. Den individuelle skyldner og personer, som i henhold til loven tidligere havde beføjelse til at repræsentere skyldneren, skal samarbejde med likvidatoren i denne forbindelse. Likvidatoren skal indsamle de nødvendige oplysninger fra de pågældende personer, medmindre dette vil forsinke insolvensbehandlingen unødigt.

Likvidatoren opstiller en liste over alle skyldnerens kreditorer, som vedkommende har kendskab til ud fra skyldnerens kassebøger og bilag, andre oplysninger fra skyldneren, anmeldelse af fordringer osv.

Likvidatoren opstiller en systematisk oversigt med hensyn til tidspunktet for indledning af konkursbehandling med angivelse og sammenligning af aktiverne i konkursboet og skyldnerens forpligtelser og deres vurdering.

Opgørelsen over konkursboet, listen over kreditorer og oversigten over aktiver og passiver skal fremlægges i retsregistret senest otte dage inden mødet om rapporten.

Skyldnerens pligt til at føre kassebøger og fremlægge regnskab i henhold til handels- og skatteloven berøres ikke af indledningen af konkursbehandling. Likvidatoren skal opfylde disse forpligtelser vedrørende konkursboet.

Likvidatoren skal senest 15 dage inden mødet om rapporten forelægge retten en rapport om skyldnerens økonomiske situation og begrundelsen for denne situation, som offentliggøres på domstolens elektroniske portal (*e-Oglasna ploča suda*) senest otte dage inden mødet om rapporten.

Efter mødet om rapporten skal likvidatoren straks realisere aktiverne i konkursboet, hvis dette ikke er i strid med kreditormødets beslutning.

Likvidatoren skal realisere aktiverne fra konkursbehandlingen i overensstemmelse med kreditormødets og kreditorudvalgets beslutninger.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

a) Insolvensbehandling: Fordringer anmeldes til finanstilsynets kompetente enhed på en standardformular og ledsages af kopier af de dokumenter, der ligger til grund for fordringen, eller som dokumenterer fordringen.

Finansministeriets skatteforvaltning (*Ministarstvo financija – Porezna uprava*) kan anmelde fordringer vedrørende skatter, tillæg og obligatoriske forsikringsbidrag, som i henhold til loven skal trækkes af lønnen, samt andre fordringer, som denne forvaltning har beføjelse til at inddrive i henhold til særlige bestemmelser, bortset fra fordringer vedrørende skatter og tillæg af indkomst fra arbejde og bidrag fra grundbeløbet for personer, som er forsikret i forbindelse med et ansættelsesforhold.

Under insolvensbehandling kan skyldnerens ansatte og tidligere ansatte samt finansministeriets skatteforvaltning ikke anmelde fordringer, der udspringer af et ansættelsesforhold, afskedigelsesgodtgørelse op til det beløb, der er fastsat ved lov og kollektiv overenskomst, og fordringer baseret på erstatningskrav, der udspringer af arbejdsskader eller arbejdsrelateret sygdom. Disse fordringer kan ikke være omfattet af insolvensbehandling. Hvis sagsøgeren ikke har anmeldt disse fordringer i begæringen om indledning af insolvensbehandling, eller hvis vedkommende har anført dem ukorrekt, har skyldnerens ansatte og tidligere ansatte samt finansministeriets skatteforvaltning ret til at indgive en indsigelse.

I deres anmeldelse af fordringer skal kreditorer med ret til at søge særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*) fremlægge oplysninger om deres ret, retsgrundlaget for særskilt opfyldelse og den del af skyldnerens aktiver, som deres ret til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, og de skal fremlægge en erklæring om, hvorvidt de giver afkald på retten til særskilt opfyldelse eller ej.

I deres anmeldelse af fordringer skal kreditorer med ret til at anmode om fritagelse af dele af skyldnerens aktiver fra insolvensboet (*izlučni vjerovnici*) fremlægge oplysninger om deres ret, retsgrundlaget for retten til fritagelse og den del af skyldnerens aktiver, som deres ret til fritagelse finder anvendelse på.

I deres anmeldelse af fordringer skal begge disse typer kreditorer (*razlučni vjerovnici* og *izlučni vjerovnici*) fremlægge en erklæring om deres samtykke eller afvisning af samtykke til suspension af indfrielse fra de aktiver, som deres ret til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, eller suspension af opdelingen af aktiver, som deres ret til fritagelse finder anvendelse på, med henblik på at gennemføre rekonstruktionsplanen.

En insolvensaftale må ikke berøre kreditorers ret til særskilt opfyldelse fra de aktiver, som retten til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, medmindre andet er fastsat i den pågældende aftale. Hvis insolvensaftalen udtrykkeligt bestemmer andet, skal den angive, hvilken del af disse kreditorers rettigheder der reduceres, hvor længe indfrielse udsættes, og hvilke andre bestemmelser i insolvensbehandlingen der finder anvendelse på disse rettigheder.

Hvis kreditoren ikke anmelder en fordring, men fordringen er nævnt i begæringen om indledning af insolvensbehandling, anses en sådan fordring for anmeldt.

Skyldneren og kuratoren, hvis en sådan er udpeget, skal angive deres stilling til kreditorernes anmeldte fordringer. Denne bemærkning indgives til finanstillsynets kompetente enhed på en standardformular, som for hver fordring skal indeholde følgende oplysninger:

1. fordringens nummer i tabellen over anmeldte fordringer
2. oplysninger til identifikation af kreditorerne
3. beløbet for den anmeldte fordring
4. skyldnerens og eventuelt kuratorens erklæring om anerkendelse eller anfægtelse af fordringen
5. beløbet for den anfægtede fordring
6. begrundelsen for, at den anfægtede fordring eller en del af fordringen ikke eksisterer.

Ved udløbet af fristen for indgivelse af bemærkninger vedrørende anmeldte fordringer kan skyldneren og den eventuelle kurator ikke længere anfægte fordringer, som de har anerkendt.

En kreditor kan anfægte en fordring anmeldt af en anden kreditor.

Anfægtelse af en fordring indgives til finanstillsynets kompetente enhed på en standardformular, som skal indeholde følgende oplysninger:

1. oplysninger til identifikation af den kreditor, der anfægter fordringen
2. referencenummeret på den anfægtede fordring i tabellen over anmeldte fordringer
3. oplysninger til identifikation af den kreditor, der har anmeldt den anfægtede fordring
4. beløbet for den anmeldte fordring, der anfægtes
5. en erklæring fra den kreditor, der anfægter fordringen
6. beløbet for den anfægtede fordring
7. begrundelsen for, at den anfægtede fordring eller en del af fordringen ikke eksisterer.

Finanstillsynet opstiller en tabel over anmeldte fordringer og en tabel over anfægtede fordringer på en standardformular.

b) Konkursbehandling: Fordringer anmeldes til likvidatoren på en standardformular i to eksemplarer og ledsages af kopier af de dokumenter, der ligger til grund for fordringen, eller som dokumenterer fordringen.

Likvidatoren udarbejder en liste over alle fordringer fra skyldnerens ansatte eller tidligere ansatte indtil indledningen af konkursbehandling, der angives som brutto- og nettobeløb. Der indgives to eksemplarer af anmeldelsen af fordringer til underskrift.

Fordringer fra kreditorer med lavere prioritet anmeldes kun efter særlig opfordring fra retten. I anmeldelsen af sådanne fordringer angives det, at de er af lavere prioritet, og kreditorens placering i konkursordenen angives.

Kreditorer med ret til at søge fritagelse (*izlučni vjerovnici*) skal oplyse likvidatoren om deres ret til fritagelse og retsgrundlaget for denne ret, og de skal angive de aktiver, som denne ret finder anvendelse på, eller i deres underretning angive deres ret til kompensation for retten til fritagelse.

Kreditorer, som har ret til særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*), skal oplyse likvidatoren om deres ret til særskilt opfyldelse og retsgrundlaget for denne ret, og de skal angive de aktiver, som denne ret finder anvendelse på. Hvis sådanne kreditorer også indgiver fordringer som konkurskreditorer, skal de i deres anmeldelse angive den del af den konkursramte skyldners aktiver, som deres ret til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, og det beløb af deres fordring, som ikke forventes indfriet af den særskilte ret.

Kreditorer, som har ret til særskilt opfyldelse, som ikke oplyser likvidatoren om denne ret, fortaber retten til særskilt indfrielse. Kreditorer, som har ret til særskilt opfyldelse, fortaber undtagelsesvis deres ret til særskilt indfrielse og har ikke ret til at søge erstatning eller anden kompensation fra en konkursramt skyldner eller kreditor, hvis genstanden for retten til særskilt opfyldelse er blevet realiseret under konkursbehandlingen uden dem, og retten til særskilt opfyldelse ikke var blevet registreret i et offentligt register, eller likvidatoren ikke havde kendskab eller ikke kunne have haft kendskab dertil.

De anmeldte fordringer undersøges med hensyn til deres beløb og placering i konkursordenen på mødet til prøvelse af fordringer.

Likvidatoren skal specifikt angive, om hver anmeldt fordring anerkendes eller anfægtes.

De fordringer, der anfægtes af likvidatoren, den individuelle skyldner eller en af konkurskreditorerne, skal prøves særskilt. Retten til fritagelse og retten til særskilt opfyldelse er ikke underlagt undersøgelse.

En fordring anses for anerkendt, hvis den på mødet til prøvelse af fordringer anerkendes af likvidatoren og ikke anfægtes af en konkurskreditor, eller hvis en indsigelse afvises. Hvis en individuel skyldner anfægter en fordring, er dette ikke til hinder for anerkendelse af fordringen.

Retten opstiller en tabel over fordringer, der er blevet prøvet, hvori den for hver anmeldt fordring angiver det beløb, der er anerkendt for fordringen, dens placering i konkursordenen og den person, der har anfægtet fordringen. En individuel skyldners anfægtelser af fordringer angives også i tabellen. Anerkendelsen af en fordring angives også af retten på vekslere og andre gældsinstrumenter.

På grundlag af tabellen over prøvede fordringer træffer retten en afgørelse om beløbet for og rækkefølgen af de enkelte anerkendte eller anfægtede fordringer. I medfør af denne afgørelse træffer retten også afgørelse om henvisning til sagsanlæg vedrørende anerkendelse eller anfægtelse af fordringer for retten.

Hvis likvidatoren har anfægtet fordringen, henviser retten kreditoren til at anlægge sag mod skyldneren med henblik på anerkendelse af den anfægtede fordring.

Hvis en af konkurskreditorerne har anfægtet en fordring, som likvidatoren har anerkendt, henviser retten denne kreditor til at anlægge sag med henblik på anerkendelse af den anfægtede fordring. I en sådan retssag handler den person, der modsætter sig fordringen, på vegne af skyldneren og for dennes regning.

Hvis fordringer fra skyldnerens ansatte og tidligere ansatte er blevet anfægtet, anlægges sagen om anerkendelse af de anfægtede fordringer i overensstemmelse med de generelle bestemmelser om insolvensbehandling ved retten og de særlige bestemmelser om arbejdsretlige tvister.

Hvis der foreligger et fuldbyrdelsesdokument vedrørende den anfægtede fordring, henviser retten den anfægtende part til at anlægge sag og fremlægge bevis for vedkommendes påstand.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Fyldestgørelsen af kreditorer sker på grundlag af cashflow. Efterstillede kreditorer tages ikke i betragtning ved delvis udlodning. Udloeningen foretages af likvidatoren. Inden hver udlodning skal likvidatoren indhente kreditorudvalgets samtykke eller rettens samtykke, hvis et kreditorudvalg ikke er nedsat.

De prioriterede fordringer øverst i konkursordenen omfatter fordringer fra skyldnerens ansatte og tidligere ansatte, der er opstået indtil datoen for indledning af konkursbehandling og udspringer af et ansættelsesforhold, som et samlet bruttobeløb, afskedigelsesgodtgørelse op til det beløb, der er fastsat ved lov og kollektiv overenskomst, og erstatningskrav, der udspringer af arbejdsskader eller arbejdsrelateret sygdom.

De næsthøjest prioriterede fordringer omfatter alle andre fordringer mod skyldneren, bortset fra fordringer, der anses for efterstillede.

Efter fyldestgørelsen af prioriterede fordringer fyldestgøres efterstillede fordringer i følgende rækkefølge:

1. renter, der er påløbet konkurskreditorers fordringer siden indledningen af konkursbehandlingen
2. de omkostninger, individuelle kreditorer har pådraget sig ved deres deltagelse i insolvensbehandling
3. bøder, der er udstedt for lovovertredelser eller forseelser, og omkostninger, der følger af straffesager eller civile sager
4. fordringer, som kræver gratis levering af tjenesteydelser fra en skyldner
5. fordringer vedrørende tilbagebetaling af lån som erstatning for kapital fra et medlem af et selskab eller en tilsvarende fordring.

Udestående fordringer forfalder ved indledningen af konkursbehandling.

Fordringer vedrørende en resolutiv betingelse, som træder i kraft efter indledningen af konkursbehandling, anses for ubetingede fordringer, indtil en sådan betingelse træder i kraft.

Omkostningerne til konkursbehandling og konkursboets øvrige forpligtelser fyldestgøres først af konkursboet. Likvidatoren indfrier fordringerne i den rækkefølge, de forfalder.

Inden udloeningen opstiller likvidatoren en liste over fordringer, som medregnes ved udloeningen (udlodningslisten). Fordringerne fra skyldnerens ansatte og tidligere ansatte, som udspringer af et ansættelsesforhold, og som er opstået indtil datoen for

indledning af konkursbehandling, medregnes i bruttobeløbet. Listen skal indeholde summen af fordringer og det tilgængelige beløb fra konkursboet, der skal udloddes blandt kreditorerne.

En kreditor, der har ret til særskilt opfyldelse, over for hvem skyldneren også hæfter personligt, bør senest 15 dage efter bekendtgørelsen af udlodningslisten fremlægge dokumentation for likvidatoren for, at vedkommende har givet afkald på retten til særskilt opfyldelse – og for hvilket beløb – eller at der ikke er tale om særskilt opfyldelse. Hvis sådan dokumentation ikke indgives rettidigt, medregnes fordringen ikke ved den delvise udlodning.

Fordringer med en suspensiv betingelse medregnes med deres fulde beløb ved delvis udlodning. Den andel, der vedrører disse fordringer, hensættes under udlodningen.

Under den endelige udlodning medregnes fordringer med en suspensiv betingelse ikke, hvis muligheden for fyldestgørelse er så fjern på tidspunktet for udlodningen, at den ikke har materiel værdi. I dette tilfælde medtages de beløb, der er hensat til opfyldelse af denne fordring under de tidligere udlodninger, i boet, hvorfra den endelige udlodning foretages.

De kreditorer, der var udelukket fra den delvise udlodning, og som efterfølgende opfylder de betingelser, der er anført i konkurslovens artikel 275 og 276, modtager samme beløb som de andre kreditorer fra konkursboets saldo ved den næste udlodning. Først da kan indfrielsen af andre kreditorers fordringer begynde.

Den endelige udlodning indledes, når realiseringen af konkursboet er afsluttet. Den endelige udlodning kan kun indledes med rettens godkendelse.

Hvis alle kreditorers fordringer kan indfries med deres fulde beløb ved den endelige udlodning, overfører likvidatoren et eventuelt overskydende beløb til den individuelle skyldner. Hvis skyldneren er en juridisk person, tildeles hver person, som har en interesse i skyldneren, den del af overskuddet, som denne person ville have ret til i tilfælde af afvikling uden for konkursbehandling.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

a) Insolvensbehandling: Hvis kreditorerne accepterer rekonstruktionsplanen, anerkender retten ved en afgørelse godkendelsen af rekonstruktionsplanen og bekræfter insolvensordningen, medmindre:

- en af kreditorerne med tilstrækkelig vished godtgør, at rekonstruktionsplanen reducerer rettighederne til et beløb, der er lavere end det, som de med rimelighed kan forvente at modtage uden rekonstruktion
- rekonstruktionsplanen med sandsynlighed viser, at dens gennemførelse vil sætte skyldneren i stand til at blive solvent inden udgangen af det indeværende år og inden for de to efterfølgende år
- rekonstruktionsplanen ikke omhandler indfrielse af de beløb, som kreditorerne ville modtage, hvis deres fordring ikke var blevet anfægtet, eller
- rekonstruktionsplanen omfatter forslag til kapitalisering af en eller flere kreditorers fordringer, og medlemmerne af skyldneren ikke har meddelt en beslutning mod en sådan aktivitet i henhold til selskabsloven (*Zakon o trgovačkim društvima*).

Hvis betingelserne for bekræftelse af insolvensordningen ikke er opfyldt, bestemmer retten ved en afgørelse, at insolvensordningen ikke er blevet bekræftet, og udsætter sagen.

En bekræftet insolvensaftale er retligt bindende for de kreditorer, der ikke deltog i insolvensbehandlingen, og de kreditorer, der deltog i insolvensbehandlingen, og deres anfægtede fordringer fastslås efterfølgende.

En skyldner, som har opnået fortjeneste af forpligtelser, som er blevet afskrevet under en bekræftet insolvensaftale, beholder denne fortjeneste indtil udløbet af perioden for opfyldelse af alle forpligtelser, der følger af insolvensaftalen.

Hvis en kreditor afskriver en skyldners fordring i overensstemmelse med en bekræftet insolvensaftale, anerkendes beløbet for den afskrevne fordring skattemæssigt som en fradragsberettiget udgift for kreditoren.

b) Konkursbehandling: Umiddelbart efter afslutningen af den endelige udlodning træffer retten en afgørelse om afslutning af konkursbehandlingen, som rettes til den myndighed, som forvalter det register, hvori skyldneren er registreret. Når en skyldner er blevet slettet fra registret, eksisterer vedkommende ikke længere som en juridisk person, og en skyldner, der er en fysisk person, fratages sin status som individuel erhvervsdrivende, iværksætter eller selvstændig.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingens afslutning?

Konkurskreditorer kan efter afslutningen af konkursbehandlingen mod en individuel skyldner fortsætte den ubegrænsede indsats for at inddrive deres udestående fordringer.

Konkurskreditorer kan gøre deres fordringer over for skyldneren gældende ved en afgørelse om anerkendelse af deres fordringer, hvis fordringerne er blevet anerkendt og ikke er blevet anfægtet af skyldneren på mødet til prøvelse af fordringer. En fordring, hvis anfægtelse ikke fik medhold, svarer til en ikkeanfægtet fordring.

Efter anmodning fra likvidatoren eller en af kreditorerne eller på eget initiativ træffer retten afgørelse om videreførelse af proceduren med henblik på efterfølgende udlodning, hvis følgende gør sig gældende efter det endelige retsmøde:

1. forudsætningerne for udlodning af de hensatte beløb til kreditorerne er opfyldt
2. beløb, der er betalt fra konkursboet, er blevet tilbageført til konkursboet
3. der er fundet aktiver, som indgår i konkursboet

Retten træffer afgørelse om videreførelse af sagen med henblik på efterfølgende udlodning, selv om insolvensbehandlingen er blevet afsluttet.

Retten kan afstå fra efterfølgende udlodning og overføre det beløb, der er tilgængeligt til udlodning, til kreditorer eller overføre den ejendel, der er blevet fundet, til den individuelle skyldner, hvis retten finder det hensigtsmæssigt, fordi der er tale om et ubetydeligt beløb, eller på grund af ejendelens ringe værdi og de omkostninger, der er forbundet med videreførelsen af sagen med henblik på efterfølgende udlodning. Retten kan gøre videreførelsen af sagen med henblik på efterfølgende udlodning betinget af en forhåndsbetaling af sagsomkostningerne.

Efter gennemførelsen af den efterfølgende udlodning træffer retten afgørelse om afslutning af konkursbehandlingen.

Når der er truffet afgørelse om den efterfølgende udlodning, udlodder likvidatoren efter den endelige liste det tilgængelige beløb eller det beløb, der er opnået ved realiseringen af den del af konkursboet, der efterfølgende blev fundet. Likvidatoren afleverer det endelige regnskab til retten.

Kreditorerne i konkursboet, hvis fordringer likvidatoren har fået kendskab til:

1. under den delvise udlodning, efter at andelen til udlodning er blevet fastsat
2. under den endelige udlodning efter afslutning af det endelige retsmøde
3. under den efterfølgende udlodning, efter at listen vedrørende denne udlodning er blevet offentliggjort

kan kun kræve opfyldelse fra konkursboets saldo efter udlodningen.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Hver kreditor afholder sine egne omkostninger til insolvensbehandling og konkursbehandling, medmindre andet er fastsat i konkursloven.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Retshandler, der gennemføres inden indledningen af konkursbehandling, som påvirker den ensartede fyldestgørelse af konkurskreditorer (medfører skade for kreditorer), eller som begunstiger visse kreditorer frem for andre (fortrinsbehandling af kreditorer), kan anfægtes af likvidatoren på vegne af skyldneren og af konkurskreditorerne i overensstemmelse med konkurslovens bestemmelser. Undladelser, som har bevirket, at skyldneren har fortabt en ret, eller på grundlag af hvilke økonomiske fordringer mod vedkommende er fremsat, opretholdt eller sikret, vurderes at svare til sådanne retshandler.

En retshandel, som indrømmer eller tillader en kreditor sikkerhed eller fyldestgørelse på en måde og på et tidspunkt, som er kongruent med materialiteten af vedkommendes rettigheder (kongruent fyldestgørelse), og som blev gennemført inden for de sidste tre måneder inden indgivelsen af en begæring om indledning af konkursbehandling, kan anfægtes, hvis skyldneren på tidspunktet på handelen var insolvent, og kreditoren havde kendskab til denne insolvens.

En retshandel, som indrømmer eller tillader en kreditor sikkerhed eller fyldestgørelse i overensstemmelse med vedkommendes rettigheder, kan anfægtes, hvis den blev gennemført efter indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og hvis kreditoren på tidspunktet for handelen havde kendskab til insolvensen eller til begæringen om indledning af konkursbehandling.

Kreditoren anses for at have haft kendskab til insolvensen eller til begæringen om indledning af konkursbehandling, hvis vedkommende havde kendskab til eller burde have haft kendskab til de omstændigheder, hvorfra det må have været indlysende, at der var tale om insolvens, eller at en begæring om indledning af konkursbehandling var blevet indgivet.

Personer, som havde en nær forbindelse til skyldneren på tidspunktet for handelen, anses for at have haft kendskab til insolvensen og til begæringen om indledning af konkursbehandling.

En retshandel, som indrømmer eller tillader sikkerhed eller fyldestgørelse til en kreditor, som ikke havde retten til at fremsætte en fordring, eller som ikke havde ret til at fremsætte en fordring på den pågældende måde eller på det pågældende tidspunkt, kan anfægtes:

1. hvis den blev gennemført i løbet af den sidste måned inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller efter indgivelsen af begæringen, eller
2. hvis den blev gennemført i løbet af den tredje eller den anden måned inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og skyldneren var insolvent på det pågældende tidspunkt, eller
3. hvis den blev gennemført i løbet af den tredje eller den anden måned inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og kreditoren på det pågældende tidspunkt vidste, at handelen ville medføre skade for konkurskreditorerne.

En kreditor anses for at have vidst, at handelen ville medføre skade for andre kreditorer, hvis denne kreditor havde kendskab til eller burde have haft kendskab til de omstændigheder, hvorfra det må have været indlysende, at kreditorerne ville lide skade. Personer, som havde en nær forbindelse til skyldneren på tidspunktet for handelen, anses for at have vidst, at handelen ville medføre skade for konkurskreditorerne.

En retshandel, der gennemføres af skyldneren, som direkte medfører skade for konkurskreditorerne, kan anfægtes:

1. hvis den blev gennemført i de tre måneder inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, hvis skyldneren var insolvent på tidspunktet for handelen, og hvis den anden part havde kendskab til insolvensen, eller
2. hvis den blev gennemført efter indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og hvis den anden person på tidspunktet for retshandelen havde kendskab eller burde have haft kendskab til insolvensen eller begæringen om indledning af konkursbehandling.

Enhver retshandel, der gennemføres af skyldneren, som medfører fortabelse af skyldnerens rettigheder, eller som er til hinder for udøvelsen af skyldnerens rettigheder, eller enhver handel, på hvis grundlag en økonomisk fordring mod skyldneren kan baseres eller fuldbyrdes, behandles ligeledes som en handel, der fører til direkte skade for kreditorerne.

En retshandel, der gennemføres af skyldneren inden for de sidste ti år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller derefter med det formål at forårsage skade for kreditorer, kan anfægtes, hvis den anden part havde kendskab til skyldnerens hensigt på tidspunktet for handelen. Kendskab til hensigt formodes, hvis den anden part vidste, at skyldneren risikerede insolvens, og at denne handel ville medføre skade for kreditorerne.

Kreditoren anses for at have vidst, at skyldneren risikerede insolvens, og at en sådan handel ville skade kreditorerne, hvis den pågældende kreditor havde kendskab til eller burde have haft kendskab til de omstændigheder, hvorfra det må have været indlysende, at skyldneren var insolvent, og at en sådan handel ville medføre skade for kreditorerne.

Kontrakter vedrørende økonomiske interesser, som skyldneren og personer med nære forbindelser til skyldneren har indgået, kan anfægtes, hvis de medfører direkte skade for kreditorerne. En sådan kontrakt kan ikke anfægtes, hvis den blev indgået mere end to år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, eller hvis den anden part godtgør, at vedkommende på tidspunktet for kontraktens indgåelse ikke havde kendskab til skyldnerens hensigt om at skade kreditorerne.

En retshandel, som skyldneren har gennemført uden modydelse eller mod ubetydelig modydelse, kan anfægtes, medmindre den blev gennemført fire år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling. Hvis der er tale om en lejlighedsvis gave af ubetydelig værdi, kan handelen ikke anfægtes.

En retshandel, hvormed et medlem af selskabet fremsætter et krav om tilbagebetaling af et lån, der er anvendt til erstatning af kapital, eller et tilsvarende krav, er ugyldigt:

1. hvis der stilles sikkerhed, og hvis handelen blev gennemført inden for de seneste fem år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller derefter
2. hvis den garanterer indfrielsen, og hvis handelen blev gennemført i løbet af det sidste år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller derefter.

En retshandel, hvormed den andel, der tilhører en stille interessent i selskabet, returneres til vedkommende helt eller delvist, eller hvormed der gives afkald på vedkommendes andel af det opståede tab, kan anfægtes, hvis den kontrakt, der ligger til grund for en sådan handel, blev indgået i løbet af det sidste år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling mod selskabet eller derefter. Det samme gælder, hvis den stille interessent afvikles i overensstemmelse med kontrakten.

I tilfælde af kongruent fyldestgørelse kan betalinger, som skyldneren har indfriet ved brug af vekslers, ikke kræves tilbagebetalt af modtageren, hvis modtageren i henhold til loven om værdipapirer ville tabe et krav mod andre skyldnere, såfremt de afviste at acceptere betalingen.

En retshandel vurderes at være blevet gennemført på det tidspunkt, hvor dens retsvirkninger opstod.

Hvis en retshandel skal være registreret i en offentlig fortegnelse eller et offentligt register for at være gyldigt, anses retshandelen for at være blevet gennemført, når de andre forudsætninger for gyldighed er opfyldt, skyldneren har afgivet bindende erklæring om sin hensigt om at foretage en sådan registrering, og den anden part har indgivet en anmodning om registrering af en retlig ændring. Denne bestemmelse finder også anvendelse på anmodninger om forhåndsregistrering for at sikre retten til en retlig ændring.

Hvis en retshandel er underlagt en betingelse eller frist, tages det tidspunkt, hvor den blev gennemført i betragtning, ikke det tidspunkt, hvor betingelsen forekommer, eller fristen udløber.

En retshandel, for hvilken der er indhentet en fuldbyrdelsesordre, og en retshandel, der er gennemført inden for fuldbyrdelsesproceduren, kan anfægtes.

Hvis skyldneren for gennemførelsen af handelen har accepteret en modydelse af samme værdi, som direkte er blevet en del af vedkommendes aktiver, kan den retshandel, der ligger til grund herfor, kun anfægtes, hvis der har været tale om bevidst skade.

Likvidatoren kan på vegne af skyldneren anfægte skyldnerens retshandler efter rettens godkendelse. Klagen indgives mod den person, over for hvem den anfægtede handel blev gennemført.

Likvidatoren kan indgive en klage for at anfægte retshandler inden for et år og seks måneder fra datoen for indledning af konkursbehandling.

Hver konkurskreditor kan i eget navn og for egen regning anlægge sag for at anfægte retshandler, hvis:

- likvidatoren ikke har anlagt sag for at anfægte retshandlerne inden for den frist, der er anført i konkurslovens artikel 212, stk. 3, dvs. tre måneder fra udløbet af den frist, der er anført i konkurslovens artikel 212, stk. 3

- likvidatoren trækker en sag om anfægtelse af retshandlerne tilbage – inden for tre måneder efter offentliggørelsen af den endelige afgørelse, som bekræfter sagens tilbagetrækning på domstolens elektroniske portal (*e-Oglasna ploča suda*)

- de tidligere har anmodet om en erklæring fra likvidatoren, og likvidatoren har anført, at vedkommende ikke vil anlægge sag for at anfægte retshandlerne – inden for tre måneder fra offentliggørelsen af likvidatorens erklæring på domstolens elektroniske portal

- de tidligere har anmodet om en erklæring fra likvidatoren, og likvidatoren inden for de tre måneder ikke har anført, om vedkommende vil anlægge sag for at anfægte retshandlerne – inden for tre måneder fra offentliggørelsen af opfordringen til at fremsætte en sådan erklæring.

Hvis anmodningen om at anfægte retshandler er blevet imødekommet, har den anfægtede retshandel ingen retsvirkning over for konkursboet, og den anden part skal til konkursboet returnere alle materielle fordele, der er opnået gennem den anfægtede handel, medmindre andet er anført i konkursloven. Et fuldbyrdelsesforslag baseret på afgørelsen om at imødekomme anmodningen om at anfægte retshandler kan indgives af likvidatoren på vegne af skyldneren eller konkursboet og for vedkommendes regning og af en konkurskreditor på egne vegne og til fordel for den konkursramte skyldner eller konkursboet.

En person, der accepterer at udføre en handling uden compensation eller med ubetydelig compensation, skal kun tilbagelevere det, som vedkommende har modtaget, hvis denne er blevet beriget deraf, medmindre vedkommende vidste eller burde have vidst, at en sådan handling ville skade kreditorerne.

En endelig afgørelse i sagen om anfægtelse af retshandler finder anvendelse på den konkursramte skyldner, konkursboet og alle konkurskreditorer, medmindre andet er bestemt i konkursloven.

Hvis retten har accepteret anmodningen om at anfægte en retshandel, skal modtageren til konkursboet returnere alle materielle fordele opnået gennem den anfægtede handel. Når disse fordele er blevet returneret til konkursboet, har de sagsøgende kreditorer ret til privilegeret fyldestgørelse af disse fordele i forhold til størrelsen af deres anerkendte fordringer.

Skyldnerens retshandler kan anfægtes ved at indgive en indsigelse i et søgsmål uden forældelsesfrist.

En retshandel kan anfægtes over for modpartens arving eller anden retlig efterfølger.

En retshandel kan anfægtes over for modpartens arving eller anden retlig efterfølger:

1. hvis den retlige efterfølger på tidspunktet for erhvervelsen havde kendskab til de omstændigheder, der ligger til grund for ugyldiggørelsen af den retlige forgængers erhvervelse
2. hvis den retlige efterfølger på tidspunktet for erhvervelsen var en person med en nær forbindelse til skyldneren, medmindre personen godtgør, at han eller hun på daværende tidspunkt ikke havde kendskab til de omstændigheder, der ligger til grund for ugyldiggørelsen af den retlige forgængers erhvervelse
3. hvis det erhvervede blev overført til den retlige efterfølger uden kompensation eller med ubetydelig kompensation.

En retshandel, der er gennemført efter indledningen af konkursbehandling, som forbliver gyldig i henhold til reglerne om princippet om tillid til offentlige registre, kan anfægtes i henhold til reglerne om anfægtelse af retshandler, der er gennemført inden indledningen af konkursbehandling.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 23/08/2019